

Szócs Petra

Háromkor a kápolnában

Amikor ott feküdtél a koporsóban,
és megsimogattalak, kezem beleakadt a füledbe.
A hajadból akartam levágni egy tincset,
drapp cérnával összekötni,
és eltenni egy gázszámlás borítékba.
Fél kézzel tartottam a koporsó fedelét.
Januárban én vágtam a hajad.

Nem tudom, mit csináltak veled a sminkesek,
arcod véres volt, csak ilyen áron tudták becsukni a szád.
Sosem szeretted, ha faggattalak.
Néha megbillent a koporsó fedele.
Lehunyt szem, ferde száj,
azt a fonott bőrcipőt először láttam a lábodon.
Januárban azt kérted, hogy vágjam le a hajad.
A kezedre gondolni sem merem,
már akkor is hideg volt, amikor éltél.
Maradt a füled és a hosszú hajad.
A kápolnaőr úgy mosolygott,
mint aki elnézné, hogy egész nap simogatlak.

Szép rövid vers

Andreának mentettelek el a telefonomban,
hogy ne legyen belőle probléma.
Nagyanyámat használt sírba temették,
az állt rajta: Editke, élt egy évet.
Ez persze két különböző dolog.
Annyi mindent akarunk letagadni.